

Po rozwiązaniu zadania udaj się w stronę portu. Tak, cały czas tą samą drogą, którą wskazał drogowca. Za chwilę dotrzesz do Szup, rzeki, której ujście jest w Morzu Bałtyckim.

To stąd wypłynął statek „Wieloryb” z Gwido za sterem, to tutaj biedna wdowa Marusza wypatrywała powrotu syna...

Zaraz wrócimy do legendy. Tymczasem idź w prawo wzdłuż wybrzeża, miniesz Kapitanat Portu Ustka i za chwilę dotrzesz do bardzo ważnego w naszej opowieści pomnika.

Pomnik „Ludziom Morza”, ukazuje kobietę czekającą na powrót syna z morza... Aż nasuwa się pytanie, czy to czasem nie wdowa Marusza, która wypatruje powrotu Gwido...?

To już ostatnia zagadka, ale warto ją rozwiązać.

Przed pomnikiem ujrzysz 2 koła sterowe, a pośrodku...

Tej nazwy brakowało Ci do rozwiązania hasła.

K O T W I C A

W legendzie o „Brydzie Rosowej” przeczytasz, że Marusza, matka sternika, mieszkała nieopodal latarni w „bielejącej się szachulcowej kamieniczce przypominającej domek z piernika”. Może to gdzieś tu? Tego nie wiemy, ale to całkiem możliwe...

Już widzisz latarnię! Pamiętaj, że według starych opowieści pierwotnie światelko dla żeglarzy świeciło na wieży kościoła św. Mikołaja? W późniejszych czasach, w miejscu obecnej latarni stał słup, na którym umieszczano latarnkę, a dopiero pod koniec XIX wieku uzyskała ona obecny kształt. Do istniejącej wówczas bazy pilotów, czyli nawigatorów, którzy wprowadzali okręty do portu, dobowowano latarnię. Tę, którą widzisz.

Czas przywitać się z Syrenką! Ruszaj na falochron, ona czeka tam na Ciebie. Kiedyś falochrony tworzone za pomocą skrzyń wypełnionych kamieniami. Ale to dawne czasy... Dzisiejsze falochrony są solidnie wykonane.

Przy pomniku Syrenki dokończymy naszą opowieść. Otóż... „Biedna wdowa Marusza straciła wzrok codziennie wpatrując się w morze i czekając na powrót syna. Ciężki to był czas... Nie miała pracy, marniała z dnia na dzień... Pewnego dnia spotkała na swej drodze tajemniczą kobietą postać, Syrenkę. Nieznajoma wzięła jej łosia. Od tego dnia codziennie wdowa otrzymywała rybę od tajemniczej dobrodziejki. Aż nadszedł dzień, w którym Syrenka rzekła jej, by nazajutrz przyłożyła do schorowanych oczu wątrobę łosia. Marusza posłuchała morskiej panny. Następnego dnia odzyskała wzrok i wpatrzyła na morzu wracającego „Wieloryba”. Jej syn powrócił z długiej wyprawy, skończyły się troski i bieda, a Syrenka do dziś jest ważnym elementem herbu Ustki”.

Wróć falochronem. Idź dalej wzdłuż kanału portowego, minij Kapitanat. Przed Tobą spichlerze, w których przechowywali swoje towary usteccy kupcy. Czas skręcić w lewo.

Podążaj uliczką wzdłuż dawnych spichlerzy. To budynki z czerwonej cegły. Nie da się ich przegapić, zresztą... są podpisane :) Gdy dojdiesz do skrzyżowania, skręć w prawo i wybierz ul. Perłową. Nie zbaczał z kursu! Idź prosto, mimo rozwidlenia. To Twój szlak! Doszedłeś do jej końca? Dokąd teraz? Drogę wskażą ci piękne budynki szachulcowe. W tę stronę się skręć.

CZAS NA FINAŁ!

Idąc ulicą Czerwonych Kosynierów idź tak długo, aż dotrzesz do budynku z numerem 13. Stań plecami do budynku, Twoim oczom ukaze się miejsce, w którym można zaopatrzyć się w „Krówkę Ustecką”. To już finał naszej zabawy. Tam się udaj, poproś o skrzyneczkę, wpisz swoją wizytę w „Dzienniku Zdobywców” oraz użyj pieczęci! Gratulacje!

HASŁO

Nie zapomnij o hasle. Taka zawiła droga musi mieć swój finał!

L1 E2 T N4 I5 A6 S7 T O9 L10 I11 C12 A13
P14 Q15 L16 S17 K18 I19

NA POTWIERDZENIE ZDOBYCIA FINAŁU PRZYSTAW PIECZĘĆ

Mając hasło i pieczęć warto udać się do Centrum Informacji Turystycznej. Nagroda za przejście całej trasy czeka na Ciebie na ul. Marynarki Polskiej 71.

Magdalena

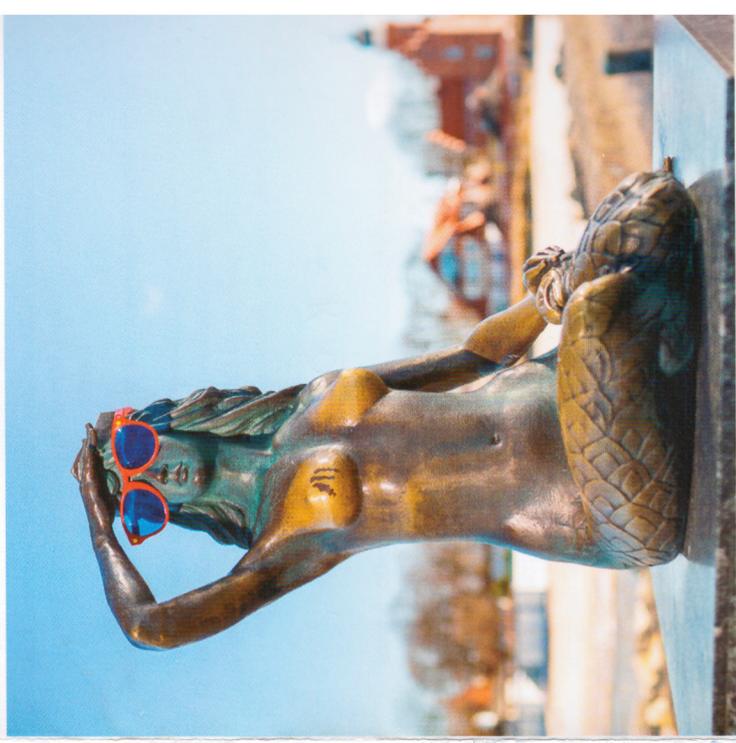
Wydawca:
Urząd Miasta Ustka
76-270 Ustka

ul. Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 3
www.ustka.pl fb/ustkanafali

Opracowanie: Maciej Kumor, Agnieszka Kumor
przy współudziale mieszkańców Ustki

Redakcja i korekta: Wydział Promocji Urzędu
Miasta Ustka

USTKA

OPOWIEŚCI MAŁEJ SYRENKI

gra turystyczna

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Morski i Rybacki

